

آب سنگین

آب سنگین آبی است که نسبت ایزوتوپ دوتریوم در آن از حد آب معمولی بیشتر است. در آب (به جای هیدروژن ایزوتوپ H_2O) بر خلاف آب معمولی (با فرمول D_2O) با فرمول سنگین هیدروژن دوتریم با اکسیژن ترکیب شده است.

تاریخچه

هارولد یوری شیمیدان و از پیشتازان فعالیت روی ایزوتوپها که در سال ۱۹۳۴ جایزه نوبل در شیمی گرفت در سال ۱۹۳۱ ایزوتوپ هیدروژن سنگین را که بعد ها به منظور افزایش غلظت آب مورد استفاده قرار گرفت، کشف کرد.

همچنین در سال ۱۹۳۳، گیلبرت نیوتن لوئیس (Gilbert Newton Lewis) شیمیدان و فیزیکدان مشهور آمریکایی) استاد هارولد یوری توانست برای اولین بار نمونه آب سنگین خالص را بوسیله عمل الکترولیز بوجود آورد.

اولین کاربرد علمی از آب سنگین در سال ۱۹۳۴ توسط دو بیولوژیست بنامهای هوسی (Hevesy) و هافر (Hoffer) صورت گرفت. آنها از آب سنگین برای آزمایش ردیابی بیولوژیکی، به منظور تخمین میزان بازدهی آب در بدن انسان، استفاده قرار دادند.

آب نیمه سنگین

چنانچه در اکسید هیدروژن تنها یکی از اتمهای هیدروژن به ایزوتوپ دوتریوم تبدیل شود نتیجه حاصله (HDO) را آب نیمه سنگین می گویند. در مواردی که ترکیب مساوی از هیدروژن و دوتریوم در تشکیل مولکولهای آب حضور داشته باشند، آب نیمه سنگین تهیه می شود.

معایب آب سنگین

آب سخت آبی است که حاوی گچ، آهک و دیگر املاح محلول می باشد. در آب سخت سطح برخی از املاح معدنی محلول در آب بیشتر است. این املاح معدنی عمدتاً شامل کربنات کلسیم و کربنات منیزیم می باشند.

اما املاحی مانند بی کربناتها، سولفاتها و سیلیکات ها و همچنین آهن و منگنز را نیز در برمیگیرد. با آنکه نوشیدن آب سخت مشکل خاصی برای سلامتی شما ایجاد نمی کند. (جز آنکه میتواند تشکیل سنگ کلیه را افزایش دهد) چه بسا ممکن است در برخی موارد مزیتهایی نیز داشته باشد.

(مثلاً شکستگی استخوانها سریعتر جوش می خورند و یا خوردگی را در لوله ها به حداقل

میرساند)

اما مصرف آب سخت مضرات بسیاری نیز دارا میباشد که به قرار زیر میباشد:

۱- موجب رسوب مواد آهکی بروی جداره داخلی کتریها، قوریها، لوله های آب گرم، لباس شوییها، ظرف شوییها، کولرها، شوفاژها و دیگهای بخار میگردد.

۲- کیفیت طعم و مزه چای و قهوه را کاهش میدهد.

۳- صابون، شامپو و سایر شوینده های خانگی با آب سخت خوب کف تولید نمیکنند بنابراین بازده شستشو کاهش یافته و مصرف شوینده ها افزایش می یابد.

۴- سبب خشن و زبر شدن البسه، رنگ پریدگی لباسها و خاکستری شدن لباسهای سفید رنگ میشود. عمر مفید لباسها را کاهش میدهد.

۵- کارایی و راندمان شوفاژ و سایر سیستمهای گرمایشی که در آنها آب جریان دارد را کاهش میدهد.

۶- سبزیها به خوبی پخته نمیگردند.

۷- شستن بدن حین استحمام با آب سخت سبب میگردد قشری از نمکهای نامحلول روی پوست و

موهای بدن رسوب کند. که همین امر سبب مسدود شدن روزنه ها و خارش و سوزش پوست میگردد. همچنین موها را رنگ پریده کرده و شانه کردن و برس کشیدن موها دشوار میگردد. این رسوبات رشد باکتریها را نیز تسهیل میکند.

برای کاهش سختی آب میتوانید از فیلترهای تصفیه کننده آب خانگی استفاده کنید که دارای سختی گیر میباشند. سختی گیرها با تبادل یونهای کلسیم و منیزیم با یونهای سدیم و پتاسیم غلظت املاح سخت را کاهش میدهند.

مزایای آبی که سختی آن گرفته شده است

- ۱- عمر مفید هیترها، ظرف شوییها و ماشین لباس شوییها و لوله های آب افزایش مییابد.
- ۲- صابون و شامپو بهتر کف تولید کرده و میزان مصرف آنها ۵۰ درصد کاهش می یابد.
- ۳- کف خمیر دندان افزایش می یابد.
- ۴- بازده سیستمهای گرمایشی افزایش می یابد.
- ۵- مدت زمان شستشوی ظرفها کاهش می یابد.
- ۶- جرم و رسوبات کتری، قوری، لوله های آب گرم و وان حمام حذف میگردد.
- ۷- رگه ها و لکههای ظروف پس از شستشو به حداقل رسیده و ظروف براق تر و درخشانتر میگردند.
- ۸- موها را نرم و لطیف کرده و شانه و برس زدن آنها راحت تر میگردد.
- ۹- شستشوی خودرو آسانتر میگردد.
- ۱۰- اصلاح ریش صورت آسانتر میگردد.

۱۱- خشکی و زبری پوست کاهش می یابد.

۱۲- رخت ها پس از شستشو نرمتر و روشنتر میشوند.

کاربرد آب سنگین در راکتورهای هسته ای

راکتورهای آب سنگین نیازی به اورانیوم غنی شده ندارد و از اکسید اورانیوم طبیعی به عنوان سوخت استفاده می کند .

این فرایند، نیاز به اورانیوم غنی شده را مرتفع می کند اما طراحی این راکتورها پیچیده و تولید آب سنگین نیز هزینه بر است .

بر اساس این گزارش آب سنگین از جدا سازی نوعی از مولکول های آب با غلظت ۱ در هر ۷۰۰۰ مولکول به دست می آید که هیدروژن آن یک نوترون بیشتر از هیدروژن عادی دارد .

این نوترون اضافه موجب می شود تا عمل کند کنندگی نوترون های پر سرعت به اندازه ای برسد که واکنش های زنجیره ای تولید انرژی از میله های سوخت آغاز شود در حالی که در راکتورهای

قدرت آب سبک ، اورانیوم غنی شده در حد سه و نیم درصد و بیش از آن برای انجام واکنش مورد نیاز است .

در راکتورهای آب سنگین ، این ماده وظیفه خنک کردن میله های سوخت ، همزمان با کند کردن نوترون های پر انرژی را به عهده دارد.

با نزدیک شدن راکتور تحقیقاتی تهران، که حدود چهل سال پیش و با قدرت ۵ مگاوات راه اندازی شده است، به پایان عمر کاری خود و نیاز روز افزون کشور به انواع رادیو ایزوتوپ های صنعتی و همچنین رادیو داروها، راکتور تحقیقاتی آب سنگین اراک با قدرت ۴۰ مگاوات طراحی و مکان آن در نزدیکی شهر خنداب در شمال غربی شهرستان اراک تعیین شد.

از آنجا که این راکتور در زمان راه اندازی به مقدار زیادی آب سنگین نیاز دارد مجتمع آب سنگین اراک همزمان با پی گیری ساخت ساختمان و راکتور آماده شد و به بهره برداری رسید تا بتواند نیاز راکتور را در زمان راه اندازی فراهم کند.

ساخت این تاسیسات همچنین موجب آموزش متخصصان و آشنایی شرکت های داخلی با استانداردهای هسته ای می شود و می تواند راه را برای ساخت نیروگاه های قدرت آب سنگین در آینده فراهم کند.

آب سنگین به یکی از شکل های نادر آب به نام دوتریم اکساید (D_2O) گفته می شود که در آن به جای دو اتم هیدروژن معمولی (H)، دو اتم هیدروژن سنگین (D)، یعنی هیدروژنی که دو نوترون دارد، نشسته است. با توجه به جانشینی D به جای H در آب سنگین، انرژی پیوندی بین اکسیژن هیدروژن در آب تغییر می کند و در نتیجه ویژگی های فیزیکی و زیست شناختی آب دگرگون می شود. آب سنگین در نیروگاه های هسته ای برای کاستن از سرعت نوترون ها و

همچنین، پژوهش‌های زیست‌شناختی و مهار بیماری‌های مانند سرطان و ایدز کاربرد دارد. تولید این ماده پر کاربرد از سال ۱۳۸۵ در ایران آغاز شده است.

تفاوت در نوترون

آب خالص ماده‌ای است بی‌رنگ، بی‌بو و بی‌مزه. فرمول شیمیایی آن H_2O است، یعنی هر مولکول آب از پیوند دو اتم هیدروژن به یک اتم اکسیژن ساخته شده است. عنصر هیدروژن همانند بسیاری دیگر از عنصرهای طبیعت ایزوتوپ‌هایی دارد که عبارتند از 2H که با D (دوتریم) و 3H که با T (تریتم) نمایش داده می‌شود. ایزوتوپ به صورت‌های گوناگون یک عنصر گفته می‌شود که جرم آن‌ها با هم تفاوت داشته باشد. تفاوت ایزوتوپ‌های مختلف یک عنصر از شمار نوترون‌های هسته آن‌ها ناشی می‌شود؛ یعنی با وجودی که شمار پروتون‌های همه‌ی اتم‌های یک عنصر از جمله ایزوتوپ‌های آن با هم برابر است، شمار نوترون‌ها در ایزوتوپ‌های مختلف یک عنصر متفاوت است. از همین رو، هیدروژن معمولی (H) در هسته‌ی خود فقط یک پروتون دارد و بدون نوترون است؛ دوتریم (D) که در هسته خود یک پروتون و یک نوترون دارد و تریتم (T) که یک پروتون و دو نوترون دارد.

بیشتر هیدروژن‌های طبیعت از نوع H یا هیدروژن معمولی است و فقط ۰/۰۱۵۰ درصد آن را دوتریم تشکیل می‌دهد، یعنی از هر ۶۴۰۰ اتم هیدروژن، یکی دوتریم است. اکنون در نظر بگیرید که به جای یک اتم هیدروژن معمولی در مولکول آب (H_2O) اتم D بنشیند. آن گاه مولکول HDO به وجود می‌آید که به آن آب نیمه‌سنگین می‌گویند. اگر جای هر دو اتم هیدروژن،

دوتریم بنشیند، D2O به وجود می آید که به آن آب سنگین می گویند. ویژگی های فیزیکی آب سنگین تا اندازه ای با آب سبک یا آب معمولی تفاوت دارد. با توجه به جانشینی D به جای H در آب سنگین، انرژی پیوندی بین اکسیژن هیدروژن در آب تغییر می کند و در نتیجه ویژگی های فیزیکی و زیست شناختی آب دگرگون می شود.

تولید آب سنگین

در طبیعت از هر ۳۲۰۰ مولکول آب یکی آب نیمه سنگین HDO است. آب نیمه سنگین را می توان با روش هایی مانند تقطیر یا الکترولیز یا دیگر فرآیندهای شیمیایی از آب معمولی به دست آورد. هنگامی که مقدار HDO در آب زیاد شد، میزان آب سنگین نیز بیشتر می شود، زیرا مولکول های آب هیدروژن های خود را با یکدیگر عوض می کنند و احتمال دارد که از دو مولکول HDO یک مولکول H2O (آب معمولی) و یک مولکول D2O (آب سنگین) به وجود آید. برای تولید آب سنگین خالص به روش یا الکترولیز به دستگاه های پیچیده تقطیر و الکترولیز و همچنین مقدار زیادی انرژی نیاز است، به همین دلیل بیشتر از روش های شیمیایی برای تهیه آب سنگین استفاده می کنند.

کاربردهای آب سنگین

آب سنگین را بیشتر به دلیل کاربرد آن در نیروگاه‌های هسته‌ای می‌شناسند. اما این ماده در پژوهش‌های علمی در رشته‌های زیست‌شناسی، پزشکی، فیزیک و شیمی و مهندسی کاربردهای فراوانی دارد. که در زیر به چند مورد آن اشاره می‌شود.

۱. طیف‌سنجی تشدید مغناطیسی هسته. در طیف‌سنجی تشدید مغناطیسی هسته (NMR) هنگامی

که هسته مورد نظر پژوهشگر، هیدروژن و حلال هم آب باشد، از آب سنگین استفاده می‌کنند. در

این حالت چون سیگنال‌های اتم هیدروژن مورد نظر با سیگنال‌های اتم هیدروژن آب معمولی

تداخل می‌کند، می‌توان از آب سنگین بهره گرفت، زیرا ویژگی‌های مغناطیسی دوتریم و

هیدروژن با هم تفاوت دارد و سیگنال دوتریم با سیگنال هیدروژن تداخل نمی‌کند.

۲. کند کننده نوترون. آب سنگین در برخی از رآکتورهای هسته‌ای به عنوان کند کننده سرعت

نوترون به کار می‌رود. نوترون‌های کند می‌توانند با اورانیوم واکنش بدهند. از آب سبک یا آب

معمولی هم می‌توان به عنوان کند کننده استفاده کرد، اما از آنجا که آب سبک نوترون‌های

حرارتی را هم جذب می‌کند، در رآکتورهای آب سبک باید اورانیوم غنی شده (اورانیوم با

خلوص زیاد) را به کار برد، اما رآکتور آب سنگین می‌تواند از اورانیوم معمولی یا غنی نشده هم

استفاده کند. بنابراین، تولید آب سنگین به بحث‌های مربوط به جلوگیری از گسترش سلاح‌های

هسته‌ای مربوط می‌شود.

۳. آشکار سازی نوترینو. رصدخانه نوترینوی سادبری در انتاریوی کانادا از هزار تن آب سنگین استفاده می کند. آشکار ساز نوترینو در ژرفای زمین و در دل یک معدن قدیمی کار گذاشته شده تا مئون های پرتوهای کیهانی به آن نرسد. هدف اصلی این رصدخانه یافتن پاسخ این پرسش است که آیا نوترینوهای الکترون که از هم جوشی در خورشید تولید می شوند، در مسیر رسیدن به زمین به دیگر انواع نوترینوها تبدیل می شوند یا خیر. وجود آب سنگین در این آزمایش ها ضروری است، زیرا دوتریم مورد نیاز برای آشکار سازی انواع نوترینوها را فراهم می کند.

۴. آزمون های سوخت و ساز در بدن. از مخلوط آب سنگین با OH_2^{18} (آبی که اکسیژن آن ایزوتوپ O^{18} است نه O^{16}) برای انجام آزمایش اندازه گیری سرعت سوخت و ساز بدن انسان و جانوران بهره می گیرند. این آزمون سوخت و ساز را "آزمون آب دوبار نشان دار" می نامند.

۵. تولید تریتم. هنگامی که دوتریم را آکتور آب سنگین یک نوترون به دست می آورد به تریتم، ایزوتوپ دیگر هیدروژن تبدیل می شود. تولید تریتم به این روش به فناوری چندان پیچیده ای نیاز ندارد و آسان تر از تولید تریتم به روش تبدیل نوترونی لیتیم ۶ است. تریتم در ساخت نیروگاه های گرما هسته ای کاربرد دارد.

آب سنگین و بمب اتم

راکتورهای آب سنگین را می توان به گونه ای ساخت که بدون نیاز به دستگاه های غنی سازی، اورانیوم را به پلوتونیوم قابل استفاده در بمب اتمی تبدیل کند. کشورهای هند، اسرائیل، پاکستان، کره شمالی، روسیه و آمریکا از راکتورهای تولید آب سنگین برای ساختن بمب اتمی استفاده

کردند. با توجه به امکان استفاده از آب سنگین در ساخت سلاح هسته‌ای، در بسیاری از کشورها دولت بر تولید یا خرید و فروش مقدار زیاد این ماده را به شدن نظارت می‌کند. با وجود این، در کشورهایی مثل آمریکا و کانادا می‌توان مقدار غیر صنعتی یعنی در حد گرم و کیلوگرم را بدون هیچ گونه مجوز خاصی از تولیدکنندگان یا فروشندگان مواد شیمیایی به دست آورد. هم‌اکنون قیمت هر کیلوگرم آب سنگین با خلوص ۹۹/۹۸ درصد حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ دلار است.

تاریخ آب سنگین

والتر راسل در سال ۱۹۲۶ به کمک جدول تناوبی مارپیچ وجود دوتریم را پیش‌بینی کرد. سپس،

در سال ۱۹۳۱ هارولد یوری از دانشگاه کلمبیا آن را کشف کرد. گیلبرت نیوتن لوئیس در سال

۱۹۳۳ توانست نخستین نمونه از آب سنگین خالص را با روش الکترولیز تهیه کند. هوسی و هافر در

سال ۱۹۳۴ از آب سنگین استفاده کردند و با انجام نخستین آزمون‌های ردیابی زیست‌شناختی به

بررسی سرعت گردش آب در بدن انسان پرداختند.

در چهارم شهریور ۱۳۸۵، مجتمع آب سنگین اراک، یکی از بزرگترین طرح‌های هسته‌ای ایران،

کار خود را آغاز کرد. کار ساخت آن از سال ۱۳۷۷ در شمال غربی اراک و نزدیک نیروگاه ۴۰

مگاواتی آب سنگین اراک آغاز شده بود. ظرفیت تولید این مجتمع در آغاز هشت تن بود و اکنون

به ۱۶ تن آب سنگین با غنای ۸۹/۸ درصد رسیده است.

فشرده اطلاعات آب سنگین

یک - دوتریوم برای تولید تریتم و کلاهک بمب هسته ای از اجزای اساسی به شمار می رود.

دو - آب سنگین برای تعدیل نوترونی راکتورهای هسته ای با هدف آهسته کردن حرکت نوترون

ها برای واکنش با اورانیوم طبیعی و تولید پلوتونیم به کار می رود.

سه - آب سنگین به طور طبیعی به میزان ناچیزی با نسبت ۱ به ۵۰۰۰ در آب معمولی وجود دارد.

چهار - از مزایای استفاده از آب سنگین حذف مراحل غنی سازی اورانیوم برای تولید پلوتونیم

برای استفاده در سلاح های هسته ای است. راکتورهای آب سنگین برای تولید تریتم می توانند به

کار روند.

پنج - آب سنگین برای تعدیل سازی نوترونی راکتورهای آب سنگین به کار می رود.

برخی از خواص آب معمولی و آب سنگین

H ₂ O	D ₂ O	ویژگی
0.0 (°C)	3.82	نقطه ذوب
100 (°C)	101.4	نقطه جوش
0.9982	1.1056	at 20°C, g/mL چگالی در
4.0	11.6	(°C) درجه حرارت بالاترین چگالی

1.005	1.25	ویزکوزیتی (at 20°C, centipoise)
71.97	71.93	کشش سطحی (at 25°C, dyn·cm)
1,436	1,515	حرارت ترکیب (cal/mol)
10,515	10,864	حرارت بخار (cal/mol)
7.00	7.41	pH -at 25°C

تولید آب سنگین، مراحل و کاربردها

آب سنگین (D₂O) نوع خاصی از مولکولهای آب است که در آن ایزوتوپهای هیدروژن حضور دارند. این نوع از آب کلید اصلی تهیه پلوتونیوم از اورانیوم طبیعی است و به همین دلیل تولید و تجارت آن تحت نظر قوانین بین المللی صورت گرفته و بشدت کنترل می شود.

«هارولد یوری»، (۱۸۹۳-۱۹۸۱) شیمیدان و از پیشتازان فعالیت روی ایزوتوپها که در سال ۱۹۳۴ جایزه نوبل در شیمی گرفت، در سال ۱۹۳۱ میلادی «ایزوتوپ هیدروژن سنگین» را که بعدها به منظور افزایش غلظت آب مورد استفاده قرار گرفت، کشف کرد.

همچنین در سال «۱۹۳۳ گیلبرت نیوتن لوئیس» شیمیدان و فیزیکدان مشهور آمریکایی و استاد هارولد یوری، توانست برای اولین بار نمونه آب سنگین خالص را بوسیله عمل الکترولیز بوجود آورد.

اولین کاربرد علمی از آب سنگین در سال در سال ۱۹۳۴ توسط دو بیولوژیست بنامهای هوسی و هافر صورت گرفت. آنها از آب سنگین برای آزمایش ردیابی بیولوژیکی، به منظور تخمین میزان بازدهی آب در بدن انسان، استفاده قرار دادند.

• مفهوم و مراحل تولید

آب سنگین (D_2O) نوع خاصی از مولکولهای آب است که در آن ایزوتوپهای هیدروژن حضور دارند. این نوع از آب کلید اصلی تهیه پلوتونیوم از اورانیوم طبیعی است و به همین دلیل تولید و تجارت آن تحت نظر قوانین بین المللی صورت گرفته و بشدت کنترل می شود.

با کمک این نوع از آب می توان پلوتونیوم لازم برای سلاح های اتمی را بدون نیاز به غنی سازی بالی اورانیوم تهیه کرد. از کاربردهای دیگر این آب می توان به استفاده از آن در رآکتورهای هسته ای با سوخت اورانیوم، متعادل کننده به جای گرافیت و نیز عامل انتقال گرمای رآکتور نام برد. آب سنگین واژه ای است که معمولاً به اکسید هیدروژن سنگین، D_2O یا H_2O اطلاق می شود.

هیدروژن سنگین یا دوتریوم ایزوتوپی پایدار از هیدروژن است که به نسبت یک به ۶۴۰۰ از اتمهای هیدروژن در طبیعت وجود دارد. خواص فیزیکی و شیمیایی آن به نوعی مشابه با آب سبک H_2O است. اتم های دوتریوم ایزوتوپ های سنگینی هستند که بر خلاف هیدروژن معمولی، هسته آنها شامل نوترون نیز هست.

جایگزینی هیدروژن با دوتریوم در مولکولهای آب سطح انرژی پیوندهای مولکولی را تغییر داده و طبیعتاً خواص متفاوت فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی را موجب می شود، بطوری که این خواص را در کمتر اکسید ایزوتوپی می توان مشاهده کرد.

بعنوان مثال ویسکوزیته یا به زبان ساده تر چسبندگی آب سنگین به مراتب بیشتر از آب معمولی است. آب سنگین آبی است که در مقایسه با آب معمولی دیرتر می جوشد و زودتر یخ می زند و همانطور که ذکر شد «گیلبرت نیوتن لوییس» نخستین بار نمونه آن را از آب سنگین خالص در سال ۱۹۳۳ به دست آورد.

هیدروژن طبیعی دارای دو ایزوتوپ است: ایزوتوپ هیدروژن سبک که تقریباً ۹۸/۹۹ درصد هیدروژن موجود را تشکیل می دهد و ایزوتوپ هیدروژن سنگین یا دوتریوم که مقدار آن ۱۵ درصد است.

ایزوتوپ دوتریوم برخلاف هیدروژن معمولی دارای یک نوترون است. آب معمولی از یک اتم اکسیژن و دو اتم هیدروژن تشکیل شده است، در حالی که آب سنگین، از یک اتم اکسیژن و دو اتم دوتریوم (D) تشکیل شده است.

برای تولید آب سنگین باید مولکول های آب حاوی هیدروژن سنگین (دوتریوم) را از مولکول های آب معمولی جدا کنند یا از داخل هیدروژن، اتم های هیدروژن سنگین یا دوتریوم را جدا و خالص کنند.

جرم مولکولی آب معمولی ۱۸ و جرم مولکولی آب سنگین ۲۰ است. از لحاظ خواص شیمیایی تفاوت چندانی با خواص آب معمولی نداشته و اختلافات جزئی وجود دارد اما از لحاظ هسته ای هیدروژن معمولی می تواند نوترون را جذب کند، اما احتمال جذب نوترون توسط هیدروژن سنگین بسیار کم است.

به دلیل تفاوت مشخصات هسته ای دوتریوم با هیدروژن از لحاظ «تکانه زاویه ای و گشتاور

مغناطیسی» از آب سنگین و دوتریوم در زمینه های مختلف تحقیقاتی نیز استفاده می شود.

به عنوان مثال رفتار آب سنگین در دستگاه های MRI با رفتار هیدروژن معمولی متفاوت است.

در فعالیت های تحقیقاتی به منظور بررسی برخی خواص از موادی استفاده می کنند که هیدروژن

طبیعی را در آن با هیدروژن سنگین (دوتریوم) جایگزین کرده اند. یکی از کاربردهای دوتریوم

استفاده در تولید نوترون در شتاب دهنده ها و تولید انرژی در «راکتورهای گداخت» است.

• آب با اکسیژن سنگین

آب با اکسیژن سنگین، در حالت معمول $O_2^{18}H$ است که به صورت تجارتي در دسترس است

بیشتر برای ردیابی بکار برده می شود. بعنوان مثال با جایگزین کردن این آب (از طریق نوشیدن یا

تزریق) در یکی از عضوهای بدن می توان در طول زمان میزان تغییر در مقدار آب این عضو را

بررسی کرد. این نوع از آب به ندرت حاوی دوتریوم است و به همین علت خواص شیمیایی و

بیولوژیکی خاصی ندارد، برای همین به آن آب سنگین گفته نمی شود. ممکن است اکسیژن در

آنها بصورت ایزوتوپهای O^{17} نیز موجود باشد، در هر صورت تفاوت فیزیکی این آب با آب

معمولی تنها چگالی بیشتر آن است.